

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 sierpnia 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się zasądzenia od W. B. kwoty 38672,78 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej od kwoty 17028,04 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie powód domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazywał, iż dochodzona kwota stanowi pożyczkę gotówkową udzieloną pozwanemu przez (...) Bank S.A. (będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A.) na podstawie umowy z dnia 23 października 2009 r. o numerze (...). Wierzytelność tą powód nabył dnia 04.03.2015 r. na podstawie umowy cesji.

Sąd Rejonowy w S. nakazem zapłaty z dnia 21 sierpnia 2013 roku, wydanym w sprawie I Nc (...) w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu W. B. aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi kwotę 38672,78 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej od kwoty 17028,04 zł od dnia 14 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2900,50 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw (k. 61).

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty - który do Sądu Rejonowego w S. wpłynął w dniu 11 września 2015 r. - pozwany W. B. zgłosił zarzut przedawnienia, nie zgodził się z kwotą zobowiązań zawartych w pozwie. Podnosił zarzuty polegające na tym, że w związku z połączeniem (...) Banku S.A. w (...) Bank S.A. oraz przeniesieniem majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i wstąpieniem w prawa i obowiązki (...) Bank S.A. działanie spółki i postanowienie Sądu z roku 2012 jest nieważne. Czynności zmian bankowych dokonano jednostronnie bez jego wiedzy i nie poinformowano go o zmianach, a w związku z tym nie mógł wypowiedzieć umowy (k. 67).

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty wniesionej w dniu 05 października 2015 r. reprezentujący powoda pełnomocnik podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Powołał się na wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Ponadto wskazał, że skoro pozwany chce kwestionować wysokość należności, winien tę okoliczność wykazać stosownie do art. 6 k.c. Fakt uiszczenia należności jest prawotwórczy dla pozwanego, zwalnia go bowiem z obowiązku świadczenia w zakresie spełnionym. Na powyższe okoliczności pozwany nie przedstawił dowodów. Pozwany nie sprecyzował, jaka jego zdaniem jest rzeczywista należność wobec wierzyciela oraz jakie kwoty i w jakich datach uiszczył. (k. 73-74).

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 r. w wyjaśnieniach informacyjnych, pozwany przyznał fakt otrzymania pieniędzy i ich nie zwrócenia (k. 97ver.).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 23 października 2009 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w K. udzielił W. B. na podstawie umowy o numerze (...) pożyczki gotówkowej w kwocie 17.028,00 zł. na okres od dnia 23.10.2009 r. do dnia 04.11.2013 r.

Z dniem 04 stycznia 2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (spółka przejmowana) z (...) Bank S.A. (spółka przejmująca) i z dniem połączenia (...) Bank S.A. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. W dniu 01 czerwca 2012 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) na (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmująca) i z dniem połączenia (...) Bank S.A. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A.

Z uwagi na nie wywiązywanie się z przyjętego na siebie przez pozwanego zobowiązania, umowa pożyczki została wypowiedziana.

W piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) przeciwko dłużnikowi W. B..

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w S. nadał klauzulę wykonalności w sprawie ICo (...)bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) Bank S.A.z siedzibą w W.przeciwko W. B..

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. zostało umorzone postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 r. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

W dniu 04 marca 2015 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.nabył wierzytelności pieniężne wynikające z umowy pożyczki wobec pozwanego.

Podany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody załączone do pism procesowych, zwłaszcza odpisu rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dla (...) Bank S.A. (k. 30-43), umowy prostej pożyczki gotówkowej o nr (...) z dnia 23.10.2009 r. (k. 47-49), umów (k. 14-23), wyciągu (k. 44), bankowego tytułu egzekucyjnego, wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (k. 75-77), zawiadomienia (k. 52), wezwania (k. 53-54).

Wobec faktu kwestionowania przez stronę pozwaną skuteczności dokonania przekształceń podmiotowych poprzedniego wierzyciela oraz związanej z tym legitymacji procesowej czynnej powoda niezbędne stało się ustalenie czy w analizowanym stanie faktycznym powód posiada uprawnienie do występowania z skutecznym roszczeniem wobec pozwanego oraz czy pozwany posiada zobowiązania wobec powoda.

Przepisy Kodeksu spółek handlowych przewidują możliwość dokonania połączenia spółek kapitałowych w Tytule IV. Na podstawie art. 492 § 1 k.s.h. połączenie takie może być dokonane przez:

- 1)przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę (przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie);
- 2)zawiązanie spółki kapitałowej, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek za udziały lub akcje nowej spółki (łączenie się przez zawiązanie nowej spółki).

Spółka przejmowana albo spółki łączące się przez zawiązanie nowej spółki zostają rozwiązane, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w dniu wykreślenia z rejestru (art. 493 § 1 k.s.h.). Połączenie następuje z dniem wpisania połączenia do rejestru właściwego według siedziby, odpowiednio spółki przejmującej albo spółki nowo zawiązanej (dzień połączenia). Wpis ten wywołuje skutek wykreślenia spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, z uwzględnieniem art. 507 (art. 493 § 1 k.s.h.).

W następstwie takiego połączenia spółek, stosownie do art. 494§ 1 k.s.h. spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

Uwzględniając brzmienie powołanych wyżej przepisów, należy uznać że zarzuty pozwanego są bezzasadne. Następcy prawni pożyczkodawcy z mocy prawa wchodzili w jego prawa i nie wymagali do czynności połączenia zgody ze strony pozwanego. Z załączonego do pozwu odpisu rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dla (...) Bank S.A. jednoznacznie wynika, iż łączenie spółek odbywało się na warunkach przewidzianych w powołanych przepisach Kodeksu spółek handlowych.

W świetle zaś przepisu 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Jednocześnie wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności

roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Ponadto, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 k.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dokumentów załączonych do pozwu: umów przelewu wierzytelności, w tym z dnia 04 marca 2015 r. wraz z załącznikiem, zawiadomienia wierzyciela pierwotnego o dokonanym przelewie wierzytelności z dnia 04 marca 2015 r. (k. 52) stwierdzić należy, że dokumenty przedłożone przez powoda potwierdzają skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności.

Zgodnie z art. 720 k.c. § 1 przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Przedstawione przez stronę powodową dokumenty jednoznacznie potwierdzają zarówno fakt zawarcia umowy pożyczki, jak i jej niespłacenia. Sąd w pełni dał im wiarę, chociażby wobec nieprzedstawienia dowodów przeciwnych i przyznania przez pozwanego faktu nie zwrócenia pożyczki.

Z kolei w związku ze zgłoszonym zarzutem przedawnienia, Sąd miał na względzie treść przepisu art. 117 k.c., zgodnie z którym z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Wierzyciel, którego roszczenie uległo przedawnieniu, nie może skutecznie dochodzić od dłużnika spełnienia świadczenia, które ten powinien spełnić.

Wedle generalnej zasady kodeksowej, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, roszczenia majątkowe przedawniają się z upływem lat dziesięciu. Z kolei roszczenia o świadczenia okresowe, a także związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawniają się po upływie lat trzech (art. 118 k.c.). Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym świadczenie stało się wymagalne, a jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.c.). Jednocześnie stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zasadą jest, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.).

Przechodząc do oceny zasadności zgłoszonych w niniejszym postępowaniu roszczeń należy uznać, iż w świetle wyżej przytoczonych regulacji zgłoszony zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie. W analizowanym przypadku bieg terminu przedawnienia był przerywany i zaczynał biec na nowo kilkakrotnie. Po pierwsze, bieg przedawnienia został przerwany w związku z wystąpieniem przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do Sądu Rejonowego w S. z wnioskiem w dniu 10.04.2012 r. o nadanie klauzuli wykonalności w sprawie ICo (...) bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) przeciwko dłużnikowi W. B. (okoliczność bezsporna) i trzyletni okres zaczął biec od początku. Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy w S. nadał klauzulę wykonalności w sprawie ICo (...). Następnie, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg terminu przedawnienia został przerwany w związku ze złożeniem przez wierzyciela wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Kolejne przerwa w biegu przedawnienia i bieg jego terminu od początku nastąpiło po uprawomocnieniu się postanowienia z dnia 31 sierpnia 2012 r. Komornika Sądowego w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego. Ostatnią okolicznością powodującą - w świetle art. 123 § 1 pkt 1 k.c. - przerwanie biegu terminu przedawnienia było wniesienie przez powoda w dniu 19.08.2015 r. pozwu w niniejszej sprawie do Sądu Rejonowego w S..

Organami, o których mowa w przepisie art. 123 § 1 pkt 1 k.c., powołanymi do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju są bez wątpienia sądy powszechne oraz komornicy sądowi. Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, w orzecznictwie sądowym wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyr. SN z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, Lex nr 284135), także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyr. SN z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58), wystąpienie z wnioskiem o

wszczęcie egzekucji (wyr. SN z dnia 10 listopada 2003 r., II CK 113/02, OSP 2004, z. 11, poz. 141, z glosą aprobującą M. Mulińskiego; wyr. SA w Katowicach z dnia 01 lutego 2013 r., V ACa 663/12, LEX nr 1280272), umorzenie postępowania egzekucyjnego (wyr. SA w Katowicach z dnia 08 lutego 2006 r., I ACa 1693/15, LEX nr 189375). Wszystkie te czynności były podejmowane przez poprzednich wierzycieli dłużnika, a więc ich dokonywanie prowadziło do przerwania biegu terminu przedawnienia.

Sąd zatem nie miał żadnych wątpliwości, iż zarówno trzyletni okres przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda jeszcze nie upłynął, jak i to, że powód zastosował właściwą drogę dochodzenia swoich roszczeń, które odpowiednio udokumentował. Te zaś okoliczności pozwalały na uwzględnienie powództwa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O poniesionych przez powoda kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – na mocy art. 98 k.p.c., a więc na zasadzie ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu. Koszty zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. tj. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.).